

IZ POSLANSKIH KLOPI

100 in nekaj dni občinske vladavine

Po treh mesecih premora smo se poslanci znova vsedli v skupščinske klopi. Pretresli smo zajeten dnevni red, a nič kaj revolucionarnega se ni zgodilo. Morda le za tiste, ki s prejšnjo oblastjo niso imeli opravka ali pa niso spremljali dogajanja v občini.

Po uvodnih besedah predsednika Izvršnega sveta PETRA ZULETA k poročilu o gospodarskih razmerah v občini, v prvem polletju 1990 smo zaznali, da gre pravzaprav za ekspoze o razmerah v naši občini po 100 dneh vladavine.

Najprej smo slišali nekaj, že dolgo nam znanih dejstev o propadanju šišenskega gospodarstva. Predsednik je v poletnih mesecih s svojo ekipo temeljito preveril skorajda vsa naša podjetja. Ugotovili so, da so razmere porazne in pravi čudež je, kako sploh še živijo. A Peter ZULE je optimist, zlasti kar se tiče Litostroja, za katerega se ve (še več o njih na str. 5) v kakšnih kroničnih izgubah je. Nujni so kakovostni in učinkoviti programi odprti s pogodbami, naročili in profitno naravnani. Nekaj teh Litostroj že ima, ob podpori republiške in občinske vlade ter zlasti finančne injekcije Ljubljanske banke v višini 540 milijonov din, bodo reševali tisto, kar se še rešiti da. V Iskrinem kompleksu – predvsem ISKRI DELTI, so vpleteni v kriminal, zato so jih zdaj kar prepustili Republiškem sekretariatu za notranje zadeve.

Predsednik izvršnega sveta je še posebej zaskrbljen nad razprodajo Iskrine imovine, za katero je že sicer zelo zainteresirano privatno podjetje PROGRES iz Beograda, ki kot kaže ima polne vreče denarja, saj je že doslej kupila polovico Iskre. Zaželjeno bi jim bilo stopiti na prste, a kdo bo ta, se je vprašal eden izmed poslancev, denarja za odkup ni. Dokler ga ne

bo, bo pač PROGRES progresivno delal na odkupu še ostale polovice.

Tudi SLOVINU nekaj zadržaja – najbrž po ceneni pijači, saj se spričo trganja še do včeraj trdno spletenih jugoslovanskih vezi, razpada mogočni SOZD Slovin.

DEKORATIVNI naj bi odobrili 10 milijonov mark posojila, za donosen program, pravijo. Snujejo namreč center za drobno gospodarstvo. Imajo tudi tujega vlagatelja. Projekt je še v fazi proučevanja. Delavci pa, po mnenju predstavnika iz Dekorativne, niso nad projektom preveč navdušeni, saj so mnenja, da bi se moral direktor bolj zadržati v proizvodnji in manj v projekt, ker bi bili lahko rezultati poslovanja veliko boljše.

Južne trgovine s pohištvo, kot so denimo ŠIPAD, TREŠKA in EXPORTDRVO si bodo morale poiskati druge lokacije, ker bodo te lepe lokacije v centru Šiške, namenjene le domačim proizvajalcem. Predsednik izvršnega sveta je spregovoril še nekaj besed o problematiki stanovanjskega gospodarstva pa o denacionalizaciji, za katero je treba počakati nov zakon, v katerem bo opredeljen ves potek in način, kako naj bi se vračalo premoženje nekdanjih lastnikov. Tudi nekaj delegatskih pobud je bilo slišati. Najbolj se je razburil gospod LAH, delegat iz Medvod, ki je bil zaskrbljen nad usodo naselja SVETJE, v katerem je 80 stavb brez kanalizacije. Idejni projekt je bil narejen, denar pobran, še pod prejšnjo oblastjo, voda pa kar vdira v kleti, rešitve pa ni. Tudi za nas v Uredništvu JAVNE TRIBUNE je ni videti, saj je ta isti gospod mnenja, da je treba z novo oblastjo zamenjati tudi uredniško politiko. A mi se ne damo, zato se podrejamo.

poslanca
V. V.

Delavci postajajo vse bolj strelovod

Zagotovo v zgodovini sveta vse do današnjih dni z nobeno drugo človeško aktivnostjo ni bilo toliko manipulacij, zlorabe in degradacij, kot je bila na področju dela. Zanimarimo vse čase od sužnjeposestniške dobe do razvitega kapitalizma in se ustavimo kar pri našem stoletju, ko se mu pridruži socialistični sistem, pa naj se imenuje nacionalni, realni ali samoupravni socializem. Vsak od teh je delo razvrednotil po svoje. Prvi z najbrutalnejšim cinizmom »Arbeit macht frei« in drugi z »družbeno koristnim delom« v koncentracijskih taboriških in gulagih, čemur se krajše obdobje tudi pri nas nismo povsem izognili, da bi ga lahko kasneje s parolo »delu čast in oblast« glorificirali celo kot ustavno kategorijo vzdrževanja polne zaposlenosti, ki je pokazala porazno neučinkovitost in kateri že plačujemo kruti davek z bankrotiranim gospodarstvom, stečajni in naraščanjem brezposelnosti. Priznati je bilo treba, da delo ni humanistična utopična vrednota, ampak realna, neizprosna ekonomska kategorija preverjena na trgu ponudbe in povpraševanja ter merjena s ceno, za njeno ceno pa se pogajajo delavski sindikati. Zato je zmotno stališče tistih, ki zagovarjajo, da je treba takomenovana marginalna dela a priori bolje plačati ne glede na to, če je zanje dovolj iskalcev, kajti vedeti je treba, da večja ponudba znižuje ceno dela, manjša pa zvišuje. Videti je, da so sedanje razmere plačevanja teh del razmeroma zadovoljive, zlasti v komunalnem gospodarstvu. Tudi zadnja stavka delavcev komunalnega podjetja »Snaga« ni bila zaradi slabih plač, ampak zaradi ustoličenja novega direktorja oziroma odpoklica starega, zaradi nestranskarskega obračuna, v katerem so bili delavci njegov strelovod. Večina delavcev je nato vsak dan hodila na zborna delovna mesta in komaj čakala kdaj bo konec stavke, da bi lahko pričela z delom. Dejstvo je, da so komunalna podjetja javnega pomena, ki sodi v pristojnost komunalne politike mestne vlade, vendar je bila pri tej potezi nespretna in nepričljiva v utemeljevanju zamenjave direktorja. Prav gotovo je imela namen racionalizirati in poceniti delo teh služb, ki so drago plačane na račun žepov mestnih prebivalcev. Dosti modrejšo potezo bi storila, če bi od podjetja zahtevala izvedbo ukrepov mestne komunalne politike. Takšen ukrep zamenjave bi bil upravičen šele, če bi podjetje teh ukrepov ne izvajalo. Vsem zaposlenim v podjetju bi bilo navsezadnje treba povedati, da javno podjetje ni njihova lastnina in da so podaljšek službe mestne uprave, ki je dolžna izvajati komunalno politiko mestnega parlamenta, tako glede cen storitev, kakor glede izvajanja ukrepov v zvezi z notranjo organizacijo dela.

Ivo Osolnik

Grozijo nam z novimi odlagališči smeti!

Naravovarstveniki že nekaj časa godrnjajo zaradi odlaganja odpadkov iz Tovarne papirja in celuloze Goričane v stare gramoznice, opuščene peskokopec in druge »luknje« pa tudi na travnike in še kam.

Odpadki iz te tovarne, katerih ne odprodajo, uporabijo drugače ali reciklirajo. To so predvsem odpadna nebeljena celuloza, odpadno papirno in celulozno blato ter odpadne grče in lubje.

Ti odpadki predstavljajo po mnenju Univerzitetnega zavoda za zdravstveno in socialno varstvo Ljubljana (analiza, opravljena v marcu 1990) nenevarne posebne odpadke, ki se jih sme deponirati na deponije skupaj s komunalnimi odpadki.

Tovarna papirja in celuloze Goričane ima z dvema zasebnimi avtoprevozniki iz Smlednika in Zg. Pirnič sklenjeno pogodbo o odvozu teh odpadkov. Po tej pogodbi si morata »odlagališča priskrbeti sama« ali odpadke po potrebi odvažati na deponijo Komunalnega podjetja Ljubljana.

Ker pa je prevoz na deponijo (Barje) dražji kot v okolico Medvod, iščeta omenjena zasebna lokacije, a hkrati odlagata (sicer s pristankom lastnika zemljišča) na nedovoljeno odlagališče. Poleg določene kazni zakon predvideva tudi sanacijo tako nastalega odlagališča z odvozom na komunalno deponijo na stroške lastnika zemljišča oziroma odlagatelja odpadkov.

Novejši primer takega odlagališča je »deponija« na ca. 2000 m² s približno 300 m³ navo-

ženih odpadkov ob potoku Prešnici, tik ob cesti iz Preske proti Studencim kjer navožen material prekrija travnik med cesto in potokom.

V izogib novim »odlagališčem« opozarjamo, da tako odlaganje po dosedanjih predpisih ni dovoljeno. Omenjena zasebnika bosta morala za odlaganje teh odpadkov uporabiti izključno le komunalno deponijo.

Še nekaj besed o ekološki spornosti odpadkov te vrste:

– kljub temu, da so to nenevarni posebni odpadki, so to odpadki, ki sodijo le na deponijo.

– čeprav ne vsebujejo nobenih strupenih snovi (morda le slab % žvepla), se v zemlji le počasi presnovijo in ne prispevajo k izboljšanju kvalitete zemljišča. Kislost tal se pri tem še poveča (z gnitjem).

– deponirani v velikih količinah predstavljajo zaradi gnitja in odtoka izcednih vod v površinske ali talne vode potencialno nevarnost onesnaževanje z nepredvidljivimi posledicami.

– Deponiranje tako velikih količin pomeni nenazadnje grob poseg v krajino in skazi njen videz.

Zaradi pripravne lege je omejeno »odlagališče« tudi že zaživel. Na njivi lahko že opazimo prve smeti. Prostora pa je še veliko.

Kljub večjemu poudarku na privatni lastnini in posebej zaradi tega moramo skrbno čuvati naravne dobrine, ki smo jih podedovali v skrbništvo in so last prihodnjih rodov.

A.P.

Le kako visoka mora biti, da jo ne spregledaš?!

Širši javnosti je najbrž znano, da se v Ljubljani zaradi kroničnega pomanjkanja hotelskih zmogljivosti iščejo lokacije za novi hotel. Iščejo jih v Domžalah, Grajskem pobočju, Knaflem prehodu, za Bežigradom in še kje. Najdlje so očitno za Bežigradom saj je dokumentacija za gradnjo hotela v Župančičevi jami z okoli 700 posteljami že nared, le investitorja še iščejo. Zakoličena pa je tudi lokacija za gradnjo manjšega hotela ob Mednarodnem centru

oz. pri Mercatorjevi poslovni stavbi ob Titovi cesti.

Vse lepo in prav, bi rekli za Ljubljano, ki se vse bolj razvija v turistično zanimivo in prikupno mesto in so tovrstne zmogljivosti zares potrebne.

A znova in znova, pa naj si bo to stara ali nova oblast, pozabljamo na obstoječe zmogljivosti, ki bi se z malo truda in z minimalnimi posegi, dalo preurediti v hotel. V mislih imamo seveda Nastanitveni center, to 13. nadstropno zgradbo s 456 sobami in

NAŠA ANKETA

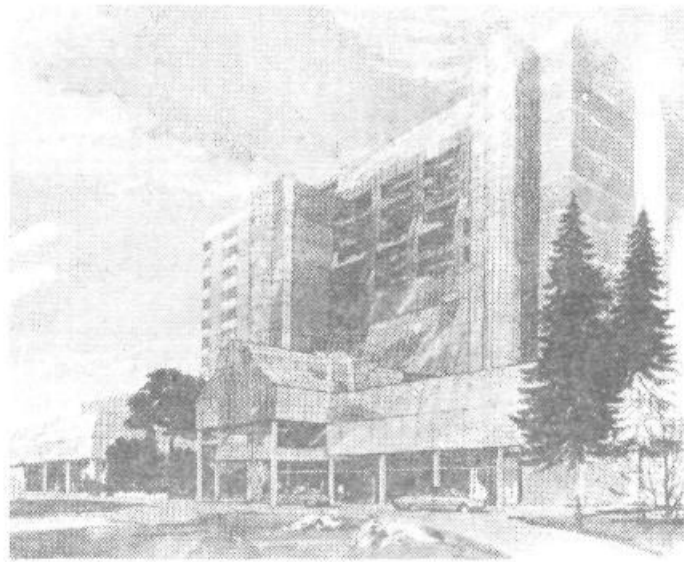
Nova oblast, je za vas?

Mladen Fortič iz KS Na Jami, eksdirektor bivše tovarne gramofonskih plošč

S prejšnjimi sestavami delegacij v naši krajevni skupnosti resnično nisem bil zadovoljen, ker so bile vsiljene na nedemokratskih in enostrankarskih volitvah. V njih so prevladovali upokojeni oficirji ter ozkogledni in dogmatsko usmerjeni komunisti. Prav njim gre vsa zasluga, da bi uničili uspešno in perspektivno, prvo slovensko tovarno gramofonskih plošč »Helidon«. Tovarno, ki ni nič bolj onesnaževala ozračja kot ga onesnažujejo izpušni plini tisočev avtomobilov po 24 ur na dan v neposredni bližini in vsa šišenska industrija, so iz kljubovalnosti

Nik

Vizija novega hotela B kategorije na Celovški 264

912 ležišč na Celovški 264, ki premore nastanitvene zmogljivosti kot vsi ljubljanski hoteli skupaj. Nenazadnje je objekt na idealni lokaciji za hotel na relaciji Gorenjska-Zagreb-Trst, z možnostjo širjenja, dozidave in s parkirnimi prostori.

Izdelan je bil idejni projekt s katerim se je strinjala prejšnja oblast na občinski, mestni in republiški ravni, le upravitelji so povzročali velik glavobol in kot kaže še ne pojenja, saj lastninski odnosi še niso urejeni.

Gotovo tudi zato ne, ker Iskra-Delta, ki ima v lasti več kot polovico zgradbe, še vedno išče najboljšega ponudnika za velike denarje, ob tem pa pozablja pod kako ugodnimi pogoji in z namenskimi posojili stanovanjsko-komunalne banke, je kupovala stanovanja za samske delavce.

Ker pa je prav to podjetje pogreznjeno v blato kriminala bi kazalo spodbuditi novo oblast, da sproži akcijo, za čimhitrejšo preureditev Nastanitvenega centra v HOTEL.